

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale), precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta lege are ca obiect:

a) desemnarea coordonatorului serviciilor digitale, conform art. 49 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale), denumit în continuare *Regulamentul*;

b) stabilirea regimului sancționator aplicabil în cazul nerespectării obligațiilor stabilite prin Regulament, conform art. 52 al acestuia, sau prin prezenta lege;

c) stabilirea altor măsuri necesare pentru aplicarea adecvată a Regulamentului.

Art. 2. – În aplicarea prezentei legi sunt respectate următoarele principii:

a) cooperarea efectivă și eficientă a autorităților și instituțiilor publice cu atribuții în sectoare ori domenii specifice de activitate, la solicitarea coordonatorului serviciilor digitale, în vederea aplicării Regulamentului;

b) autoritățile relevante au obligația de a se pronunța cu privire la conținutul ilegal existent în mediul online.

Art. 3. – Prezenta lege se aplică serviciilor intermediare oferite destinatarilor acestora care sunt stabiliți sau situați în Uniunea Europeană, furnizate de furnizorul de servicii intermediare al cărui loc principal de stabilire se află în România ori care își are reședința în România ori al cărui reprezentant legal este stabilit în România.

Art. 4. – (1) În înțelesul prezentei legi, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *autoritate relevantă* – autoritate sau instituție publică ori autoritate judiciară care poate dispune, prin ordin, în temeiul dreptului Uniunii Europene sau al dreptului intern aplicabil care este conform cu dreptul Uniunii Europene, ca furnizorii de servicii intermediare să acționeze împotriva unuia sau mai multor elemente de conținut ilegal, să furnizeze anumite informații cu privire la unul sau mai mulți destinatari individuali ai serviciului sau să restabilească conținutul în temeiul dreptului Uniunii Europene sau al dreptului intern aplicabil, în cazul în care conținutul eliminat respectă condițiile generale de utilizare ale furnizorului de servicii intermediare, dar a fost considerat în mod eronat ca fiind ilegal de către respectivul furnizor și a fost eliminat;

b) *coordonator al serviciilor digitale* – autoritatea publică responsabilă de toate aspectele legate de supravegherea și de asigurarea respectării Regulamentului de către furnizorii de servicii intermediare;

c) *durata de timp mediană* – durată de timp din seria de durate de timp necesare pentru executarea unor acțiuni prevăzute în Regulament, ordonate crescător, pentru care exact jumătate din ele sunt mai mici decât ea, iar jumătate mai mari; dacă numărul de acțiuni este impar atunci durata de timp mediană este egală cu durata de timp necesară executării acțiunii

$(n+1)/2$, iar dacă numărul de acțiuni este par, atunci durata mediană este media aritmetică a duratelor de timp necesare executării acțiunilor $n/2$ și $n/2+1$, unde n reprezintă numărul de acțiuni executate în perioada de raportare;

d) *furnizor de servicii intermediare din România* – furnizor al cărui loc principal de stabilire se află în România sau care își are reședința în România ori al cărui reprezentant legal este stabilit în România, care oferă către destinatari stabiliți sau situați în Uniunea Europeană cel puțin unul dintre serviciile intermediare prevăzute de Regulament;

e) „*My ANCOM*” – serviciu definit în conformitate cu art. 53 din Legea nr. 198/2022 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice și pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice;

f) *ordinul de a acționa împotriva conținutului ilegal* – actul administrativ prin care o autoritate sau o instituție publică ori o autoritate judiciară dispune, în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii Europene sau al dreptului intern aplicabil care este conform cu dreptul Uniunii Europene, ca furnizorii de servicii intermediare să acționeze împotriva unui anumit element sau a mai multor elemente de conținut ilegal;

g) *ordinul de a furniza informații* – actul administrativ prin care o autoritate sau o instituție publică ori o autoritate judiciară dispune, în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii Europene sau al dreptului intern aplicabil care este conform cu dreptul Uniunii Europene, ca furnizorii de servicii intermediare să furnizeze o anumită informație cu privire la unul sau mai mulți destinatari individuali ai serviciului.

(2) În cuprinsul prezentei legi sunt, de asemenea, aplicabile definițiile prevăzute la art. 3 din Regulament.

CAPITOLUL II

Furnizorii de servicii intermediare

Art. 5. – (1) Orice furnizor de servicii intermediare din România, cu excepția autorităților sau a instituțiilor publice, are obligația de a transmite Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare *ANCOM*, în termen de cel mult 45 de zile de la data începerii oferirii serviciilor, o informare în acest sens, care va cuprinde cel puțin informații privind:

a) datele de identificare ale furnizorului;

b) punctul unic de contact în vederea comunicării eficiente cu autoritățile sau instituțiile publice în vederea aplicării art. 11 din Regulament, respectiv cu destinatarii serviciilor, în vederea aplicării art. 12 din Regulament.

(2) Informarea prevăzută la alin. (1) se realizează, cu respectarea formei, conținutului și condițiilor stabilite prin decizia ANCOM.

(3) Orice modificare a datelor cuprinse în informarea transmisă potrivit alin. (2) se notifică ANCOM în termen de 10 zile de la data apariției, respectiv de la data înregistrării la instituțiile abilitate, după caz.

(4) Prevederile alin. (1) se aplică, în mod corespunzător, și furnizorilor de servicii intermediare din România care oferă servicii la data intrării în vigoare a prezentei legi, indiferent de data începerii oferirii acestora, termenul de 45 de zile curgând de la data intrării în vigoare a deciziei ANCOM prevăzute la alin. (2).

Art. 6. – ANCOM creează, din oficiu, ulterior primirii din partea furnizorului de servicii intermediare a informațiilor transmise potrivit art. 5, un cont individual pentru accesul furnizorului la serviciul „My ANCOM” și ia măsurile necesare pentru a-i transmite acestuia parola unică de acces.

CAPITOLUL III Autorități responsabile

Art. 7. – (1) Autoritățile sau instituțiile publice ce dețin atribuții cu privire la supravegherea unui anumit sector sau domeniu de activitate au competența de a emite ordinele prevăzute la art. 9 sau 10 din Regulament, prevederile art. 8 și 9 din prezenta lege fiind aplicabile în mod corespunzător.

(2) Ordinele prevăzute la art. 9 și 10 din Regulament pot fi emise și de către autoritățile judiciare în cadrul acțiunilor, activităților ori procedurilor desfășurate de acestea potrivit competențelor legale conferite.

Art. 8. – (1) Ordinul de a acționa împotriva conținutului ilegal ce se emite de autoritatea relevantă care deține competențele în sectorul ori domeniul vizat de respectivul ordin în conformitate cu prevederile cadrului normativ național în vigoare trebuie să îndeplinească cel puțin condițiile prevăzute la art. 9 alin. (2) din Regulament.

(2) Ordinul emis în condițiile alin. (1) este transmis prin mijloace electronice punctului de contact desemnat de furnizorul de servicii

intermediare vizat de ordin în conformitate cu prevederile art. 11 din Regulament.

(3) Monitorizarea punerii în aplicare a ordinului de eliminare a conținutului ilegal se realizează de către autoritatea emitentă.

(4) Ulterior emiterii ordinului prevăzut la alin. (1), autoritatea emitentă sau, după caz, autoritatea specificată în ordin transmite, în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii ultimei informații din partea furnizorului de servicii intermediare, o copie a acestuia către ANCOM, fiind aplicabile prevederile art. 9 alin. (3) din Regulament.

Art. 9. – (1) Ordinul de a furniza o anumită informație ce se emite de autoritatea relevantă care deține competențele în sectorul ori domeniul vizat de respectivul ordin în conformitate cu prevederile cadrului normativ național în vigoare trebuie să îndeplinească cel puțin condițiile prevăzute la art. 10 alin. (2) din Regulament.

(2) Ordinul emis în condițiile alin. (1) este transmis prin mijloace electronice punctului de contact desemnat de furnizorul de servicii intermediare vizat de ordin în conformitate cu art. 11 din Regulament.

(3) Monitorizarea punerii în aplicare a ordinului de a furniza o anumită informație se realizează de către autoritatea emitentă.

(4) Ulterior emiterii ordinului prevăzut la alin. (1), autoritatea emitentă sau, după caz, autoritatea specificată în ordin transmite, în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii ultimei informații din partea furnizorului de servicii intermediare, o copie a acestuia către ANCOM, fiind aplicabile prevederile art. 10 alin. (3) din Regulament.

Art. 10. – Ordinele emise conform prevederilor art. 8 și 9 pot fi contestate în contencios administrativ la Curtea de Apel București în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. – Furnizorul de servicii intermediare din România care a primit un ordin conform art. 7 alin. (2) are obligația de a informa ANCOM, nu mai târziu de 10 zile de la data primirii, cu privire la modul de punere în aplicare a ordinului emis de autoritățile judiciare.

Art. 12. – (1) În aplicarea prevederilor prezentei legi și pentru atingerea obiectivelor stabilite prin Regulament, autoritățile sau instituțiile publice ce dispun măsuri în acord cu legislația națională în baza

căreia își desfășoară activitatea pot încheia acorduri de colaborare cu coordonatorul serviciilor digitale prin care se asigură schimbul de date și/sau informații rezultate pentru și din aplicarea Regulamentului.

(2) Autoritățile sau instituțiile publice își pot furniza reciproc datele și/sau informațiile de care dispun și se pot consulta reciproc, asigurându-se, în raport de datele la care au acces în exercitarea atribuțiilor legale, de confidențialitatea secretelor de afaceri, confidențialitatea investigațiilor și respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) și ale Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare.

Art. 13. – (1) Coordonatorul serviciilor digitale poate solicita sprijinul oricărei autorități sau instituții publice care deține cunoștințe de specialitate relevante, inclusiv prin punerea la dispoziție a cunoștințelor și resurselor tehnice necesare în vederea aplicării Regulamentului și a prezentei legi.

(2) Coordonatorul serviciilor digitale poate solicita și sprijinul unei persoane juridice de drept privat care deține cunoștințe de specialitate relevante.

CAPITOLUL IV Coordonatorul serviciilor digitale

Art. 14. – (1) ANCOM este desemnată drept coordonator al serviciilor digitale, în sensul art. 49 alin. (2) din Regulament, cu respectarea art. 50 alin. (1) teza a doua din Regulament.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale în calitate de coordonator al serviciilor digitale, ANCOM deține competențele stabilite de prevederile art. 51 din Regulament.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale în calitate de coordonator al serviciilor digitale, ANCOM se asigură că deține personal suficient și competent și acționează independent conform art. 50 alin. (2) din Regulament.

Art. 15. – (1) ANCOM acordă sprijinul necesar Comisiei Europene, la solicitarea acesteia, în cazul în care Comisia efectuează o inspecție conform art. 69 alin. (1) din Regulament.

(2) ANCOM solicită, atunci când este cazul, autorizarea judiciară necesară pentru efectuarea inspecției conform prevederilor alin. (1) sau art. 51 alin. (1) lit. b) din Regulament, fiind aplicabile, atunci când este cazul, și prevederile art. 28 din prezenta lege.

Art. 16. – (1) ANCOM este punct de contact unic în ceea ce privește aplicarea Regulamentului și raportarea unor date și/sau informații către Comisia Europeană și/sau către ceilalți coordonatori ai serviciilor digitale desemnați conform Regulamentului și/sau către Comitetul european pentru servicii digitale, denumit în continuare *Comitetul european*, înființat conform prevederilor art. 61 din Regulament.

(2) ANCOM, în calitatea sa de coordonator al serviciilor digitale, face parte, conform art. 62 alin. (1) din Regulament, din Comitetul european.

(3) ANCOM se poate consulta cu orice altă autoritate sau instituție publică în cazul în care expertiza acestora este utilă în chestiunile examinate de Comitetul european.

Art. 17. – (1) ANCOM are dreptul să solicite oricăror autorități relevante furnizarea de informații și/sau date referitoare la cazurile în care au fost aplicate măsuri în conformitate cu prevederile Regulamentului sau în conformitate cu legislația națională aplicabilă.

(2) Furnizarea de informații și/sau de date conform prevederilor alin. (1) se realizează în cel mai scurt timp și se vor utiliza cu precădere mijloace electronice de transmitere a acestora.

(3) ANCOM poate stabili, prin decizie, modalitățile de transmitere a informațiilor și/sau a datelor solicitate conform prevederilor alin. (1).

Art. 18. – (1) ANCOM are competența de a supraveghea și asigura respectarea Regulamentului de către furnizorii de servicii intermediare din România.

(2) Prevederile alin. (1) nu aduc atingere competențelor stabilite în legislația în vigoare ce privește aplicarea art. 2 alin. (4) din Regulament.

(3) ANCOM nu se pronunță cu privire la calificarea unui conținut ca fiind ilegal și care este existent în mediul online în calitatea sa de coordonator al serviciilor digitale.

(4) ANCOM se pronunță cu privire la calificarea unui conținut ca fiind ilegal și care este existent în mediul online doar atunci când are și calitatea de autoritate relevantă.

Art. 19. – (1) Procedura de soluționare a plângerilor întemeiate pe dispozițiile art. 53 din Regulament, precum și modalitățile de comunicare cu părțile implicate se stabilesc prin decizia ANCOM.

(2) Decizia prevăzută la alin. (1) se adoptă cu respectarea procedurii de consultare prevăzute la art. 135 alin. (2) – (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Plângerilor depuse conform art. 53 din Regulament nu li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 233/2002, cu modificările ulterioare.

Art. 20. – (1) ANCOM acordă, la cerere, statutul de *cercetător agreat* acelor cercetători care solicită accesul la datele furnizorilor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari din România, cu condiția respectării scopului stabilit prin art. 40 alin. (4) din Regulament și a îndeplinirii condițiilor cumulative prevăzute la art. 40 alin. (8) din Regulament.

(2) În cazul în care cercetătorul agreat în conformitate cu prevederile alin. (1) nu mai îndeplinește condițiile prevăzute art. 40 alin. (8) din Regulament, ANCOM emite o decizie de încetare a dreptului de acces la datele furnizorilor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari stabiliți în România.

(3) Procedura de acordare a statutului de cercetător agreat în situația prevăzută la alin. (1), respectiv de emitere a deciziei de încetare a dreptului de acces la datele furnizorilor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari stabiliți în România, precum și modalitatea de comunicare cu cercetătorii solicitanți, cu coordonatorii serviciilor digitale desemnați conform Regulamentului în cazul cererilor de acces la datele

furnizorilor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari stabiliți în alte state membre și, după caz, cu Comisia Europeană și Comitetul european se stabilesc prin decizia ANCOM.

(4) Decizia prevăzută la alin. (3) cuprinde și procedura de efectuare a evaluării inițiale prevăzute la art. 40 alin. (9) din Regulament, în cazul cererilor de acces formulate de cercetătorii afiliați unor organizații de cercetare din România cu privire la datele furnizorilor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari din afara țării.

(5) Decizia prevăzută la alin. (3) se adoptă cu respectarea procedurii de consultare prevăzute la art. 135 alin. (2) – (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 21. – (1) ANCOM certifică organismele de soluționare extrajudiciară a litigiilor în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (3) din Regulament.

(2) ANCOM poate revoca, în condițiile art. 21 alin. (7) din Regulament, certificarea acordată în condițiile prevăzute la alin. (1).

(3) Revocarea certificării poate fi contestată în condițiile prevăzute la art. 12 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare.

(4) ANCOM stabilește, prin decizie, condițiile și procedura de acordare, încetare și revocare a certificării organismelor extrajudiciare de soluționare a litigiilor.

(5) Decizia prevăzută la alin. (4) se adoptă cu respectarea procedurii de consultare prevăzute la art. 135 alin. (2) – (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 22. – Inițierea unei proceduri pentru soluționarea extrajudiciară a unui litigiu de către orice destinatar al serviciului conform prevederilor art. 21 alin. (1) din Regulament are caracter voluntar și nu aduce atingere dreptului de a se adresa instanțelor judecătorești competente, în condițiile legii.

Art. 23. – (1) ANCOM acordă, la cerere, statutul de *notificator de încredere* oricărei entități stabilite în România care îndeplinește, în mod cumulativ, condițiile prevăzute la art. 22 alin. (2) din Regulament.

(2) Notificatorul de încredere desemnat potrivit prevederilor alin. (1) are obligația respectării art. 22 alin. (3) din Regulament.

(3) ANCOM suspendă, în condițiile prevăzute la art. 22 alin. (6) din Regulament, sau revocă, în condițiile prevăzute la art. 22 alin. (7) din Regulament, statutul acordat conform alin. (1).

(4) ANCOM stabilește, prin decizie, condițiile și procedura de acordare, suspendare, încetare și revocare a statutului de notificator de încredere.

(5) Decizia prevăzută la alin. (4) se adoptă cu respectarea procedurii de consultare prevăzute la art. 135 alin. (2) – (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 24. – ANCOM poate solicita autorităților sau instituțiilor publice cu atribuții în domenii ori sectoare de activitate ce sunt relevante pentru aplicarea Regulamentului participarea în grupuri de lucru constituite în vederea aplicării unitare și eficiente a prevederilor acestuia, fiind aplicabile, atunci când este cazul, și prevederile art. 12.

Art. 25. – (1) ANCOM oferă sau solicită asistență, cooperează transfrontalier cu ceilalți coordonatori ai serviciilor digitale desemnați conform Regulamentului, Comisia Europeană și Comitetul european, după caz, și participă la investigații comune în conformitate cu prevederile art. 57 – 60 din Regulament.

(2) ANCOM poate solicita și colaborarea altor autorități sau instituții publice în situația în care expertiza acestora este necesară în vederea aplicării prevederilor alin. (1).

CAPITOLUL V Supraveghere și control

Art. 26. – (1) Controlul respectării dispozițiilor Regulamentului și a prezentei legi, precum și ale actelor normative sau individuale emise de ANCOM în conformitate cu dispozițiile acestora revine ANCOM, care

acționează prin personalul de specialitate împuternicit în acest scop, denumit în continuare *personal de control*.

(2) Personalul de control, precum și atribuțiile acestuia se stabilesc prin decizie a ANCOM.

Art. 27. – ANCOM are dreptul să solicite furnizarea informațiilor conform prevederilor art. 51 alin. (1) lit. a) din Regulament.

Art. 28. – (1) În cazuri excepționale și doar în baza deciziei ANCOM și a autorizării judiciare dată prin încheiere de către președintele Curții de Apel București sau de către un judecător delegat de către acesta, ANCOM poate efectua inspecții, în exercitarea competențelor sale de investigare, conform prevederilor art. 51 alin. (1) lit. b) din Regulament, în orice incinte pe care le folosesc furnizorii de servicii intermediare sau persoanele care acționează în scopuri legate de activitatea comercială, economică, meșteșugărească sau profesională a acestora, atunci când este necesară examinarea sistemului informatic sau obținerea unor copii ale sistemelor algoritmice utilizate.

(2) Personalul de control al ANCOM, împuternicit prin decizia ANCOM să efectueze o inspecție conform prevederilor alin. (1), are dreptul:

a) de a intra în orice sediu, pe orice teren și în orice mijloc de transport al persoanei supuse inspecției;

b) de a examina registrele și alte documente legate de prestarea serviciului în cauză, indiferent de suportul pe care sunt stocate;

c) de a ridica sau de a obține, în orice format, copii sau extrase din astfel de registre sau alte evidențe;

d) de a solicita persoanei supuse inspecției să ofere acces și explicații cu privire la organizarea, funcționarea, sistemul informatic în întregul ansamblu și în detaliu, incluzând dar fără a se limita la arhitectura hardware și software, module, metode, funcții, algoritmi, baze de date, tipuri de fișiere, metode de comunicație, protocoale, cod sursă, documentație tehnică, tratarea datelor și practicile sale comerciale și să înregistreze sau să documenteze explicațiile oferite;

e) de a sigila orice incinte utilizate în scopuri legate de activitatea comercială, economică, meșteșugărească sau profesională a persoanei supuse inspecției, precum și registrele sau alte documente, pe perioada și în măsura în care este necesar pentru inspecție;

f) de a solicita oricărui reprezentant sau membru al personalului persoanei supuse inspecției explicații cu privire la faptele sau documentele legate de obiectul și scopul inspecției și să înregistreze răspunsurile;

g) de a adresa întrebări oricărui astfel de reprezentant sau membru al personalului cu privire la obiectul și scopul inspecției și să înregistreze răspunsurile.

(3) O copie certificată a deciziei ANCOM și a autorizației judiciare emisă cu respectarea prevederilor alin. (1) se comunică obligatoriu persoanei supuse inspecției înainte de începerea acesteia, de către personalul de control al ANCOM împuternicit prin decizia prevăzută la alin. (1), în termen de cel mult 48 de ore de la data primirii de către ANCOM a autorizației judiciare.

(4) Decizia ANCOM prevăzută la alin. (1) poate fi atacată în contencios administrativ la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal, prin derogare de la art. 7 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute și indică obiectul și scopul inspecției, stabilește data la care începe și arată sancțiunile prevăzute la art. 32 alin. (1) pct. 54 și art. 44 alin. (1) lit. c), precum și dreptul de a ataca decizia ANCOM în contencios administrativ la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art. 7 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Hotărârea Curții de Apel este supusă recursului, care se declară în termen de 5 zile de la comunicare. Instanțele vor soluționa cauza de urgență și cu precădere.

(5) Cererea de autorizare judiciară prevăzută la alin. (1) se judecă în camera de consiliu, fără citarea părților. Judecătorul se pronunță asupra cererii de autorizare în termen de cel mult 48 de ore de la data înregistrării cererii. Încheierea se motivează și se comunică ANCOM în termen de cel mult 48 de ore de la pronunțare.

(6) Cererea de autorizare trebuie să cuprindă toate informațiile de natură să justifice inspecția, iar judecătorul sesizat este ținut să verifice dacă cererea este întemeiată.

(7) Oricare ar fi împrejurările, inspecția se desfășoară între orele 8:00 și 18:00 și trebuie efectuată în prezența persoanei la care se efectuează inspecția sau a reprezentantului său. Inspecția poate continua și după ora 18:00 numai cu acordul persoanei la care se efectuează inspecția sau a reprezentantului său.

(8) Inventarele și aplicarea sigiliilor se fac conform dispozițiilor Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Încheierea prevăzută la alin. (1) poate fi atacată cu contestație la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 72 de ore. Pentru ANCOM, termenul în care poate fi atacată încheierea curge de la momentul comunicării acesteia, potrivit prevederilor alin. (4) teza a doua. În ceea ce privește persoana supusă inspecției, termenul în care poate fi atacată încheierea curge de la momentul comunicării acesteia, potrivit prevederilor alin. (3). Contestația nu este suspensivă de executare.

(10) ANCOM poate stabili, prin decizie, regulile generale de derulare a inspecțiilor de către personalul de control al ANCOM.

(11) Decizia prevăzută la alin. (10) se adoptă cu respectarea procedurii de consultare prevăzute la art. 135 alin. (2) – (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 29. – (1) Personalul de control al ANCOM, împuternicit să efectueze o inspecție, ia una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la art. 28 alin. (2) numai dacă există indicii că pot fi găsite documente sau pot fi obținute informații considerate necesare pentru îndeplinirea misiunii, iar rezultatul acestora se consemnează în procesul-verbal de inspecție și inventariere.

(2) Personalul de control al ANCOM, împuternicit să efectueze o inspecție, poate efectua inspecții inopinate și poate solicita orice fel de informații sau justificări legate de îndeplinirea misiunii, atât la fața locului, cât și la convocarea la sediul ANCOM.

(3) Termenul de convocare la sediul ANCOM se stabilește în funcție de complexitatea și volumul informațiilor solicitate.

Art. 30. – În cazul în care există o opoziție la desfășurarea inspecției dispuse conform prevederilor art. 28, organele de poliție acordă sprijin, în condițiile legii, personalului de control al ANCOM în vederea efectuării inspecției, la solicitarea ANCOM.

Art. 31. – (1) În vederea aplicării prevederilor art.18 din Regulament, furnizorul de servicii de găzduire are obligația sesizării imediate a organelor de urmărire penală.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), furnizorul de servicii de găzduire are obligația de a pune la dispoziția organelor de urmărire penală toate informațiile relevante pe care le deține cu privire la situația semnalată.

CAPITOLUL VI Regimul sancționator

Art. 32. – (1) Constituie contravenții, în măsura în care nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate potrivit legii penale infracțiuni, următoarele fapte:

1. nerespectarea de către furnizorul de servicii intermediare a obligației de a informa autoritatea emitentă a ordinului sau orice altă autoritate indicată în ordin cu privire la modul în care s-a dat curs ordinului, precizând dacă și când s-a dat curs ordinului, în condițiile prevăzute la art. 9 alin. (1) din Regulament, nu mai târziu de 10 zile de la data primirii acestuia;

2. nerespectarea de către furnizorul de servicii intermediare a obligației de a informa destinatarul serviciului în cauză cu privire la ordinul primit și la modul în care s-a dat curs ordinului, în condițiile prevăzute la art. 9 alin. (5) din Regulament;

3. nerespectarea de către furnizorul de servicii intermediare a obligației de a informa autoritatea emitentă a ordinului sau orice altă autoritate indicată în ordin cu privire la primirea ordinului și la modul în care s-a dat curs ordinului, precizând dacă și când s-a dat curs ordinului, în condițiile prevăzute la art. 10 alin. (1) din Regulament, nu mai târziu de 10 zile de la data primirii acestuia;

4. nerespectarea de către furnizorul de servicii intermediare a obligației de a informa destinatarul serviciului în cauză cu privire la ordinul primit și la modul în care s-a dat curs ordinului, în condițiile prevăzute la art. 10 alin. (5) din Regulament;

5. nerespectarea de către furnizorul de servicii intermediare a obligației de a desemna un punct unic de contact conform art. 11 alin. (1) din Regulament ori de a publica informațiile necesare pentru a identifica și a comunica cu ușurință cu punctele lui unice de contact conform art. 11 alin. (2) și (3) din Regulament;

6. nerespectarea de către furnizorul de servicii intermediare a obligației de a desemna un punct unic de contact conform prevederilor art. 12 alin. (1) din Regulament ori de a publica informațiile necesare pentru ca destinatarul serviciului să poată identifica și comunica cu

ușurință cu punctele lui unice de contact conform prevederilor art. 12 alin. (2) din Regulament;

7. nerespectarea de către furnizorul de servicii intermediare care nu este stabilit în Uniunea Europeană, dar care oferă servicii în Uniune, a obligației de a desemna în scris o persoană juridică sau fizică care să acționeze ca reprezentant legal al acestuia în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene în care furnizorul își oferă serviciile, în condițiile prevăzute la art. 13 alin. (1) din Regulament;

8. nerespectarea de către furnizorul de servicii intermediare care nu este stabilit în Uniunea Europeană, dar care oferă servicii în Uniunea Europeană, a obligației de a-și împuternici reprezentantul legal pentru a fi contactat în plus față de furnizor sau în locul acestuia de către autoritățile competente, Comisia Europeană și Comitetul european cu privire la toate aspectele necesare pentru primirea, respectarea și executarea deciziilor emise în legătură cu Regulamentul, în condițiile prevăzute la art. 13 alin. (2) din Regulament;

9. nerespectarea de către furnizorul de servicii intermediare care nu este stabilit în Uniunea Europeană, dar care oferă servicii în Uniunea Europeană, a obligației de a notifica ANCOM informațiile prevăzute la art. 13 alin. (4) teza I din Regulament sau de a se asigura că informațiile sunt puse la dispoziția publicului, că sunt accesibile, exacte și se actualizează, în condițiile prevăzute la art. 13 alin. (4) teza a II-a din Regulament;

10. nerespectarea de către furnizorul de servicii intermediare a obligației de a include în condițiile generale de utilizare, informații cu privire la orice restricții pe care le impune în legătură cu utilizarea serviciului lui în ceea ce privește informațiile furnizate de destinatarii serviciului cu respectarea dispozițiilor art. 14 alin. (1) din Regulament sau de a notifica destinatarii serviciului cu privire la orice modificare semnificativă a condițiilor generale de utilizare, în condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2) din Regulament;

11. nerespectarea de către furnizorul de servicii intermediare, atunci când serviciul intermediar este destinat în primul rând minorilor sau este utilizat în mod predominant de minori, a obligației de a explica condițiile și eventualele restricții de utilizare a serviciului într-un mod pe care minorii îl pot înțelege, în condițiile prevăzute la art. 14 alin. (3) din Regulament;

12. nerespectarea de către furnizorul de servicii intermediare a obligației de a acționa diligent, obiectiv și proporțional în aplicarea și

asigurarea respectării restricțiilor prevăzute la art. 14 alin. (1) din Regulament, în condițiile prevăzute la art. 14 alin. (4) din Regulament;

13. nerespectarea de către furnizorul de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari a obligației de a oferi destinatarilor serviciului un rezumat concis, ușor accesibil și într-un format care poate fi citit automat al condițiilor generale de utilizare, inclusiv al căilor de atac și al mecanismelor reparatorii disponibile, într-un limbaj clar și lipsit de ambiguitate, în condițiile prevăzute la art. 14 alin. (5) din Regulament sau de a publica condițiile generale de utilizare în limbile oficiale ale tuturor statelor membre în care își oferă serviciile, în condițiile prevăzute la art. 14 alin. (6) din Regulament;

14. nerespectarea de către furnizorul de servicii intermediare a obligației de a pune la dispoziția publicului, într-un format care poate fi citit automat și într-un mod ușor accesibil, cel puțin o dată pe an, rapoarte clare și ușor de înțeles cu privire la orice moderare a conținutului pe care a efectuat-o în perioada relevantă și care trebuie să conțină, în special, numărul de ordine primite de la autoritățile statelor membre, inclusiv ordinele emise în conformitate cu prevederile art. 9 și 10 din Regulament, clasificate în funcție de tipul de conținut ilegal în cauză, statul membru care emite ordinul și durata de timp mediană necesară pentru a informa autoritatea care a emis ordinul sau orice altă autoritate indicată în ordin cu privire la primirea acestuia și pentru a da curs ordinului, în condițiile prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. a) din Regulament;

15. nerespectarea de către furnizorul de servicii de găzduire a obligației de a pune la dispoziția publicului, într-un format care poate fi citit automat și într-un mod ușor accesibil, cel puțin o dată pe an, rapoarte clare și ușor de înțeles cu privire la orice moderare a conținutului pe care a efectuat-o în perioada relevantă și care trebuie să conțină, în special, numărul de notificări transmise în conformitate cu art. 16 din Regulament, clasificate în funcție de tipul de conținut presupus ilegal în cauză, numărul de notificări transmise de notificatorii de încredere, orice acțiune întreprinsă în urma notificărilor, făcând distincție între acțiunile întreprinse în temeiul legii sau al condițiilor generale de utilizare ale furnizorului, numărul de notificări prelucrate exclusiv prin mijloace automatizate, precum și durata de timp mediană necesară pentru a întreprinde acțiunea, în condițiile prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. b) din Regulament;

16. nerespectarea de către furnizorul de servicii intermediare a obligației de a pune la dispoziția publicului, într-un format care poate fi citit automat și într-un mod ușor accesibil, cel puțin o dată pe an, rapoarte

clare și ușor de înțeles cu privire la orice moderare a conținutului pe care a efectuat-o în perioada relevantă și care trebuie să conțină, în special, informații utile și ușor de înțeles cu privire la moderarea conținutului efectuată din proprie inițiativă, inclusiv utilizarea instrumentelor automatizate, măsurile luate pentru a oferi formare și asistență persoanelor responsabile de moderarea conținutului, numărul și tipul de măsuri luate care afectează disponibilitatea, vizibilitatea și accesibilitatea informațiilor furnizate de destinarii serviciului și capacitatea destinatarilor de a furniza informații prin intermediul serviciului, precum și alte restricții conexe ale serviciului, informațiile raportate trebuind să fie clasificate în funcție de tipul de conținut ilegal sau de încălcarea condițiilor generale ale furnizorului de servicii, de metoda de detectare și de tipul de restricție aplicată, în condițiile prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. c) din Regulament;

17. nerespectarea de către furnizorul de servicii intermediare a obligației de a pune la dispoziția publicului, într-un format care poate fi citit automat și într-un mod ușor accesibil, cel puțin o dată pe an, rapoarte clare și ușor de înțeles cu privire la orice moderare a conținutului pe care a efectuat-o în perioada relevantă și care trebuie să conțină, în special, numărul de plângeri primite prin intermediul sistemelor interne de soluționare a plângerilor în conformitate cu condițiile generale de utilizare ale furnizorului, în condițiile prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. c) din Regulament;

18. nerespectarea de către furnizorul de platforme online a obligației de a pune la dispoziția publicului, într-un format care poate fi citit automat și într-un mod ușor accesibil, cel puțin o dată pe an, rapoarte clare și ușor de înțeles cu privire la orice moderare a conținutului pe care a efectuat-o în perioada relevantă și care trebuie să conțină, în special, temeiul plângerilor respective, deciziile luate cu privire la plângerile respective, durata de timp mediană necesară pentru luarea deciziilor respective și numărul de cazuri în care deciziile respective au fost anulate, în condițiile prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. d) din Regulament;

19. nerespectarea de către furnizorul de servicii intermediare a obligației de a pune la dispoziția publicului, într-un format care poate fi citit automat și într-un mod ușor accesibil, cel puțin o dată pe an, rapoarte clare și ușor de înțeles cu privire la orice moderare a conținutului pe care a efectuat-o în perioada relevantă și care trebuie să conțină, în special, orice utilizare a mijloacelor automatizate în scopul moderării conținutului, inclusiv o descriere calitativă, o specificare a scopurilor exacte, a indicatorilor de acuratețe și a ratei posibile de eroare a

mijloacelor automatizate utilizate pentru îndeplinirea acestor scopuri, precum și orice garanții aplicate, în condițiile prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. e) din Regulament;

20. nerespectarea de către furnizorul de servicii de găzduire a obligațiilor prevăzute la art. 16 alin. (1), (2), (4), (5) și (6) din Regulament;

21. nerespectarea de către furnizorul de servicii de găzduire a obligației de a furniza oricărui destinatar afectat al serviciului o expunere de motive, în condițiile prevăzute la art. 17 alin. (1), (3) și (4) din Regulament;

22. nerespectarea de către furnizorul de platforme online a obligației de a oferi destinatarilor serviciului, inclusiv persoanelor fizice sau entităților care au transmis o notificare, acces la un sistem intern eficace de soluționare a plângerilor în condițiile prevăzute la art. 20 alin. (1) din Regulament;

23. nerespectarea de către furnizorul de platforme online a obligației de a se asigura că sistemul intern de soluționare a plângerilor este ușor de accesat, ușor de utilizat și permite și facilitează depunerea de plângeri suficient de precise și justificate în mod corespunzător, în condițiile prevăzute la art. 20 alin. (3) din Regulament;

24. nerespectarea de către furnizorul de platforme online a obligației de a trata plângerile depuse prin intermediul propriului sistem intern de soluționare a plângerilor, în condițiile prevăzute la art. 20 alin. (4) din Regulament;

25. nerespectarea de către furnizorul de platforme online a obligației de a informa reclamantii fără întârzieri nejustificate cu privire la decizia motivată pe care a luat-o în legătură cu informațiile la care se referă plângerea, la posibilitatea de soluționare extrajudiciară a litigiului prevăzută la art. 21 din Regulament și cu privire la alte căi de atac disponibile, în condițiile prevăzute la art. 20 alin. (5) din Regulament, și de a se asigura că deciziile prevăzute la art. 20 alin. (5) din Regulament sunt luate sub supravegherea unui personal calificat să analizeze plângerea, iar nu numai pe baza unor mijloace automatizate, în condițiile prevăzute la art. 20 alin. (6) din Regulament;

26. nerespectarea de către furnizorul de platforme online a obligației de a se asigura că informațiile cu privire la posibilitatea destinatarilor serviciului de a apela la soluționarea extrajudiciară a litigiilor prevăzută la art. 21 alin. (1) din Regulament sunt ușor accesibile pe interfața lui online, clare și ușor de utilizat, în condițiile prevăzute la art. 21 alin. (1) paragraful al doilea din Regulament;

27. nerespectarea de către furnizorul de platforme online a obligației de a colabora cu bună credință cu organismul certificat de soluționare extrajudiciară a litigiilor selectat, în condițiile prevăzute la art. 21 alin. (2) primul paragraf din Regulament;

28. nerespectarea de către furnizorul de platforme online a obligației de a suporta toate taxele facturate de organismul de soluționare extrajudiciară a litigiilor și de a rambursa destinatarului respectiv, inclusiv persoanei fizice sau entității, orice alte cheltuieli rezonabile pe care acesta le-a suportat în legătură cu soluționarea litigiului, în cazul în care organismul de soluționare extrajudiciară a litigiilor dă câștig de cauză destinatarului serviciului, inclusiv persoanei fizice sau entității care a transmis o notificare, în condițiile prevăzute la art. 21 alin. (5) primul paragraf, teza I din Regulament;

29. nerespectarea de către furnizorul de platforme online a obligației de a lua măsurile tehnice și organizatorice necesare pentru a se asigura că notificările transmise de notificatorii de încredere care acționează în domeniul lor de competență sunt tratate cu prioritate și că acestea sunt prelucrate și că se ia o decizie în privința acestora fără întârzieri nejustificate, în condițiile prevăzute la art. 22 alin. (1) din Regulament;

30. nerespectarea de către furnizorul de platforme online a obligației de a suspenda, pe o perioadă rezonabilă de timp și după ce a emis în prealabil un avertisment, furnizarea serviciilor către destinatarii serviciului care furnizează frecvent conținut care este în mod vădit ilegal, în condițiile prevăzute la art. 23 alin. (1) din Regulament;

31. nerespectarea de către furnizorul de platforme online a obligației de a suspenda, pe o perioadă rezonabilă de timp și după ce a emis în prealabil un avertisment, prelucrarea notificărilor și a plângerilor transmise prin intermediul mecanismelor de notificare și de acțiune și al sistemelor interne de soluționare a plângerilor prevăzute la art. 16 și, respectiv, la art. 20 din Regulament, de către persoanele fizice sau entitățile ori de către reclamanții care transmit frecvent notificări sau plângeri care sunt în mod vădit nefondate, în condițiile prevăzute la art. 23 alin. (2) din Regulament;

32. nerespectarea de către furnizorul de platforme online, atunci când decide cu privire la suspendare, a obligației de a evalua, de la caz la caz, cu diligență și obiectiv, dacă un destinatar al serviciului, o persoană fizică, o entitate sau un reclamant întreprinde practicile de utilizare abuzivă prevăzute la art. 23 alin. (1) și (2) din Regulament, ținând seama de toate faptele și circumstanțele relevante care rezultă din informațiile

aflăte la dispoziția furnizorului platformei online, în condițiile prevăzute la art. 23 alin. (3) din Regulament;

33. nerespectarea de către furnizorul de platforme online a obligației de a stabili, în mod clar și detaliat, în condițiile generale de utilizare, politica în ceea ce privește utilizarea abuzivă potrivit prevederilor art. 23 alin. (1) și (2) din Regulament și de a da exemple privind faptele și circumstanțele pe care le iau în considerare atunci când evaluează dacă anumite comportamente constituie utilizare abuzivă și durata suspendării, în condițiile prevăzute la art. 23 alin. (4) din Regulament;

34. nerespectarea de către furnizorul de platforme online a obligației de a include în rapoarte informațiile prevăzute la art. 24 alin. (1) din Regulament;

35. nerespectarea de către furnizorul de platforme online a obligației de a publica, pentru fiecare platformă online sau motor de căutare online, într-o secțiune accesibilă publicului a interfeței lui online, informații privind numărul mediu lunar de destinatari activi ai serviciului în Uniunea Europeană, în condițiile prevăzute la art. 24 alin. (2) din Regulament;

36. nerespectarea de către furnizorul de platforme online a obligației de a transmite Comisiei Europene, fără întârzieri justificate, deciziile și expunerile de motive prevăzute la art. 17 alin. (1) din Regulament, în condițiile prevăzute la art. 24 alin. (5) teza I din Regulament;

37. nerespectarea de către furnizorul de platforme online a obligației privind proiectarea și organizarea interfețelor online prevăzute la art. 25 alin. (1) din Regulament;

38. nerespectarea de către furnizorul de platforme online care prezintă comunicări cu caracter publicitar pe propriile interfețe online a obligației de a se asigura că, în privința fiecărei comunicări cu caracter publicitar specifice prezentate fiecărui destinatar individual, destinatarii serviciului pot identifica în mod clar, concis, lipsit de ambiguitate și în timp real, aspectele prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a) – d) din Regulament;

39. nerespectarea de către furnizorul de platforme online a obligației de a pune la dispoziția destinatarilor serviciului o funcție prin care să declare dacă conținutul pe care îl furnizează reprezintă sau conține comunicări comerciale, în condițiile prevăzute la art. 26 alin. (2) din Regulament;

40. nerespectarea de către furnizorul de platforme online a obligației de a nu prezenta comunicări cu caracter publicitar destinatarilor serviciului pe baza creării de profiluri în sensul definiției prevăzute la art. 4

pct. 4 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE utilizând categoriile speciale de date cu caracter personal prevăzute la art. 9 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2016/679, în condițiile prevăzute la art. 26 alin. (3) din Regulament;

41. nerespectarea de către furnizorul de platforme online care utilizează sisteme de recomandare a prevederilor art. 27 din Regulament;

42. nerespectarea de către furnizorul de platforme online accesibile minorilor a obligației de a institui măsuri adecvate și proporționale pentru a asigura un nivel ridicat de confidențialitate, siguranță și securitate a minorilor în cadrul serviciului lui, în condițiile prevăzute la art. 28 alin. (1) din Regulament;

43. nerespectarea de către furnizorul de platforme online a obligației de a nu prezenta pe interfețele lui comunicări cu caracter publicitar bazate pe crearea de profiluri în sensul definiției prevăzute la art. 4 pct. 4 din Regulamentul (UE) 2016/679 pentru care se folosesc datele cu caracter personal ale destinatarului serviciului, atunci când știu cu un grad rezonabil de certitudine că destinatarul serviciului este minor, în condițiile prevăzute la art. 28 alin. (2) din Regulament;

44. nerespectarea de către furnizorul de platforme online care le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții a obligației de a se asigura că comercianții pot utiliza respectivele platforme online pentru a promova mesaje privind produsele sau serviciile ori pentru a oferi produse sau servicii consumatorilor situați în Uniunea Europeană doar dacă, înainte de utilizarea serviciilor lor în scopurile respective, dacă sunt aplicabile în cazul comerciantului, aceștia au obținut informațiile prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. a) – e) din Regulament;

45. nerespectarea de către furnizorul de platforme online care le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții, în momentul primirii informațiilor prevăzute la art. 30 alin. (1) din Regulament și înainte de a-i permite comerciantului în cauză să îi folosească serviciile, a obligației de a depune toate eforturile pentru a evalua dacă informațiile prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. a) – e) din Regulament sunt fiabile și complete, prin utilizarea oricărei baze de date online sau a oricărei interfețe online oficiale și accesibile în mod liber puse la dispoziție de un stat membru sau de Uniunea Europeană sau prin

cereri adresate comerciantului de a furniza documente justificative din surse fiabile, în condițiile prevăzute la art. 30 alin. (2) din Regulament;

46. nerespectarea de către furnizorul de platforme online care le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții a obligației de a solicita comerciantului să remedieze situația respectivă fără întârziere sau în termenul stabilit în dreptul Uniunii Europene și în dreptul intern, în situația în care obține suficiente indicii sau are motive să considere că oricare dintre informațiile prevăzute la art. 30 alin. (1) din Regulament obținute de la comerciantul în cauză este incorectă, incompletă sau neactualizată, în condițiile prevăzute la art. 30 alin. (3) din Regulament;

47. nerespectarea de către furnizorul de platforme online care le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții a obligației de a stoca informațiile obținute în temeiul prevederilor art. 30 alin. (1) și (2) din Regulament în mod securizat pentru o perioadă de șase luni de la încetarea relației contractuale cu comerciantul în cauză, în condițiile prevăzute la art. 30 alin. (5) din Regulament;

48. nerespectarea de către furnizorul de platforme online care le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții a obligației de a divulga informații terților în cazul în care această obligație este stabilită conform legii, inclusiv, dacă este cazul al ordinului prevăzut la art. 10 din Regulament și al oricărui ordin emis de autoritățile competente ale altor state membre al Uniunii Europene sau de Comisia Europeană pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul Regulamentului, în condițiile prevăzute la art. 30 alin. (6) din Regulament;

49. nerespectarea de către furnizorul de platforme online care le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții a obligației de a pune la dispoziția destinatarilor serviciului, pe platforma sa online, informațiile prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. a), d) și e) din Regulament în mod clar, ușor accesibil și inteligibil, acestea trebuind să fie disponibile cel puțin pe interfața online a platformei online unde sunt prezentate informațiile referitoare la produs sau la serviciu, în condițiile prevăzute la art. 30 alin. (7) din Regulament;

50. nerespectarea de către furnizorul de platforme online care le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții a obligației de a se asigura că interfața sa online este proiectată și organizată în așa fel încât comercianții să își poată respecta obligațiile privind informațiile precontractuale, conformitatea produselor și informațiile privind siguranța produselor care le revin în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii Europene, în condițiile prevăzute la art. 31 alin. (1) din

Regulament și că interfața sa online este proiectată și organizată în așa fel încât le permite comercianților să furnizeze cel puțin elementele prevăzute la art. 31 alin. (2) lit. a) – c) din Regulament;

51. nerespectarea de către furnizorul de platforme online care le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții a obligației de depune toate eforturile pentru a evalua dacă comercianții respectivi au furnizat informațiile prevăzute la art. 31 alin. (1) și (2) din Regulament, înainte de a le permite să își ofere produsele sau serviciile prin intermediul respectivelor platforme online sau de a verifica în mod aleatoriu, în orice bază de date online sau interfață online oficială, accesibilă în mod liber și care poate fi citită automat, dacă produsele sau serviciile oferite au fost identificate ca fiind ilegale, după ce a permis comerciantului să ofere produse sau servicii prin intermediul platformei sale online, în condițiile prevăzute la art. 31 alin. (3) din Regulament;

52. nerespectarea de către furnizorul de platforme online, care le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții, a prevederilor art. 32 din Regulament;

53. nerespectarea de către furnizorul de platforme online a obligației de a lua măsurile tehnice și organizatorice necesare pentru a se asigura că plângerile depuse de organisme, organizațiile sau asociațiile prevăzute la art. 86 alin. (1) din Regulament în numele destinatarilor serviciului prin intermediul mecanismelor prevăzute la art. 20 alin. (1) din Regulament sunt prelucrate și soluționate cu prioritate și fără întârzieri nejustificate, în condițiile art. 86 alin. (2) din Regulament;

54. nerespectarea de către furnizorul de servicii intermediare sau de către persoana în cauză a obligației de a transmite informații corecte, complete sau care nu induc în eroare, de a transmite un răspuns sau pentru neredarea informațiilor incorecte, incomplete sau care induc în eroare și pentru refuzul de a se supune unei inspecții conform prevederilor art. 51 din Regulament.

(2) În cazul săvârșirii contravențiilor prevăzute la alin. (1) de către furnizorul de servicii intermediare care nu este stabilit în Uniunea Europeană, dar care oferă servicii în Uniunea Europeană, sancțiunea se poate aplica, conform art. 13 alin. (3) din Regulament, reprezentantului legal desemnat conform art. 13 alin. (1) din Regulament.

Art. 33. – (1) Constituie contravenție nerespectarea de către entitățile cu statut de notificatori de încredere a prevederilor art. 22 alin. (3) din Regulament.

(2) Constituie contravenție nerespectarea de către furnizorul de servicii intermediare din România a obligației de a transmite ANCOM informarea prevăzută la art. 5 alin. (1), cu toate datele incluse în aceasta, inclusiv orice modificare a acestor date, în termenul dispus și în formatul stabilit de ANCOM.

(3) Contravențiile de la alin. (1) și (2) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 30.000 lei.

(4) Contravențiile de la alin. (1) și (2) se constată și se sancționează de către personalul de control al ANCOM prin procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii.

Art. 34. – (1) Prin derogare de la dispozițiile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, contravențiile prevăzute la art. 32 alin. (1) se sancționează astfel:

a) contravențiile prevăzute la art. 32 alin. (1) pct. 1 – 53 se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la maximum 6% din cifra de afaceri anuală la nivel mondial înregistrată în exercițiul financiar precedent de furnizorul de servicii intermediare;

b) contravenția prevăzută la art. 32 alin. (1) pct. 54 se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la maximum 1% din venitul anual sau din cifra de afaceri anuală la nivel mondial înregistrată în exercițiul financiar precedent de furnizorul de servicii intermediare sau de persoana în cauză.

(2) În cazul furnizorilor de servicii intermediare care au săvârșit una sau mai multe dintre contravențiile prevăzute la art. 32 alin. (1) pct. 1 – 54 în anul în care și-au început activitatea, cuantumul amenzii este cuprins între 5.000 lei și 100.000 lei.

(3) În vederea dovedirii celor constatate prin procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, personalul de control al ANCOM poate utiliza inclusiv material probator rezultat ca urmare a unei expertize.

Art. 35. – (1) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 32 se realizează de către personalul de control al ANCOM prin procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii.

(2) Sancțiunea pentru contravențiile prevăzute la art. 32 se aplică, prin rezoluție scrisă pe procesul-verbal de constatare a contravenției și de

aplicare a sancțiunii, de către președintele ANCOM sau de către o persoană împuternicită de către acesta.

(3) Până la data aplicării sancțiunii în condițiile alin. (2), contravenientul are dreptul de a fi ascultat și de a avea acces la constatările ANCOM, precum și la concluziile rezultate ce vizează fapta imputată.

(4) În vederea exercitării drepturilor prevăzute la alin. (3), ANCOM comunică contravenientului o înștiințare la adresa de poștă electronică transmisă de către acesta conform art.5 alin. (1) lit. b).

(5) În cazul în care contravenientul nu dă curs înștiințării de la alin. (4) în termenul indicat în cuprinsul acesteia se consideră că acesta a renunțat la drepturile prevăzute la alin. (3) și se poate proceda la aplicarea sancțiunii conform dispozițiilor alin. (2).

Art. 36. – Prin derogare de la prevederile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii poate fi contestat la judecătoria de la sediul coordonatorului serviciilor digitale în termen de 15 zile de la comunicare.

Art. 37. – (1) Procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, încheiat în formă olografă, se comunică conform prevederilor art. 26 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul în care contravenientul refuză ori zădărnicește primirea procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, prin derogare de la prevederile art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, se comunică, în copie, prin serviciul „My ANCOM” în termen de cel mult două luni de la data aplicării sancțiunii.

Art. 38. – (1) Procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate încheia și ca înscris în formă electronică. Prin derogare de la prevederile art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii încheiat ca înscris în formă

electronică se semnează de agentul constatator cu semnătură electronică calificată.

(2) Procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii emis conform prevederilor alin. (1) se comunică prin serviciul „My ANCOM”, în termen de cel mult două luni de la data aplicării sancțiunii.

(3) În situația în care procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii emis conform prevederilor alin. (1) nu poate fi comunicat conform dispozițiilor alin. (2), ANCOM transmite fișierul electronic la adresa de email indicată de furnizorul de servicii intermediare conform prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b).

(4) În cazul în care fișierul în format electronic nu poate fi comunicat în modalitățile prevăzute la alin. (2) sau (3), se consideră data comunicării acea dată în care a fost comunicat un exemplar al acestuia, imprimat pe suport de hârtie, document ce poartă semnătura olografă a agentului constatator. Documentul se comunică potrivit prevederilor art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și poate fi consultat și în contul individual de acces la serviciul „My ANCOM”.

Art. 39. – (1) În vederea executării amenzii contravenționale, procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii emis conform prevederilor art. 38 alin. (1) se transmite autorității publice competente prin mijloace electronice.

(2) În cazul în care procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii nu poate fi transmis în modalitatea prevăzută la alin. (1), în vederea executării amenzii contravenționale, se transmite o copie autorității publice competente, pe suport hârtie, fără să poarte semnătura olografă a agentului constatator.

(3) Procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii emis conform prevederilor art. 38 alin. (1) poate fi accesat prin mijloace electronice. ANCOM va asigura accesul autorității publice competente la exemplarul procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii încheiat ca înscris în formă electronică.

Art. 40. – (1) În cazul constatării uneia dintre contravențiile prevăzute la art. 32 alin. (1), ANCOM poate dispune încetarea încălcării fie imediat, fie într-un termen proporțional cu timpul necesar pentru

remedierea încălcării, precum și orice măsuri necesare pentru a asigura încetarea încălcării și remedierea situației produse. Măsurile corective vor fi proporționale cu încălcarea săvârșită.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) vor fi consemnate în procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii prin rezoluția prevăzută la art. 35 alin. (2).

Art. 41. – (1) În cazul în care săvârșirea de către furnizorii de servicii intermediare a contravențiilor prevăzute la art. 32 alin. (1) poate crea prejudicii grave terților, ANCOM poate lua măsuri urgente cu caracter provizoriu pentru remedierea situației.

(2) În cazul în care săvârșirea de către furnizorii de servicii intermediare a contravențiilor prevăzute la art. 32 alin. (1) prezintă un pericol grav și iminent la adresa apărării naționale, ordinii publice, securității naționale sau sănătății publice, ANCOM înștiințează și, dacă este necesar, cooperează cu organele judiciare, precum și cu instituțiile competente din domeniul apărării și securității naționale, ordinii publice sau sănătății publice, în vederea asigurării respectării dispozițiilor legale. ANCOM poate lua măsuri urgente, proporționale și cu caracter provizoriu pentru remedierea situației, cu consultarea sau la solicitarea motivată a acestor instituții, după caz.

(3) Atunci când apreciază că este necesar, ANCOM poate menține măsurile dispuse conform prevederilor alin. (1) și (2) pentru o perioadă de cel mult 90 de zile. În cazul în care punerea în executare a acestora necesită o durată mai mare de timp, ANCOM poate dispune prelungirea aplicabilității pentru o perioadă suplimentară de cel mult 90 de zile. Furnizorului de servicii intermediare în cauză i se va acorda posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere și de a propune soluții pentru remedierea definitivă a situației create.

(4) Măsurile prevăzute la alin. (1) – (3) se dispun prin decizie a ANCOM.

Art. 42. – Odată cu aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 34 alin. (1) se poate dispune și confiscarea bunurilor destinate, rezultate sau folosite la săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 32. Bunurile confiscate vor fi valorificate în condițiile legii.

Art. 43. – (1) În măsura în care prezenta lege nu dispune altfel, contravențiilor prevăzute la art. 32 alin. (1) și art. 33 alin. (1) și (2) le sunt

aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în cazul sancțiunilor aplicate pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 32 alin. (1) și la art. 33 alin. (1) și (2), contravenientul poate achita, în termen de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, prevăzut la art. 33 alin. (4) și la art. 35, jumătate din cuantumul amenzii aplicate, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Art. 44. – (1) ANCOM poate aplica amenzi administrative, fără a se cumula cu altă sancțiune aplicată aceleiași fapte, în cuantum maxim zilnic de 5% din cifra de afaceri zilnică medie la nivel mondial sau din venitul zilnic mediu la nivel mondial înregistrată în exercițiul financiar precedent de furnizorul de servicii intermediare în cauză, calculată de la data specificată în decizia de sancționare și până la data îndeplinirii obligației în cazul în care:

a) nu a furnizat în mod corect, complet și fără a induce în eroare, în termenul și condițiile stabilite de ANCOM, informațiile solicitate în temeiul prevederilor art. 27 și art. 29 alin. (2);

b) nu a transmis răspunsul la solicitarea ANCOM sau nu a rectificat informațiile incorecte, incomplete sau care induc în eroare;

c) nu se supune unei inspecții dispuse conform prevederilor art. 28;

d) nu se conformează măsurilor dispuse în conformitate cu prevederile art. 40;

e) nu respectă decizia prin care s-au dispus măsuri provizorii în temeiul prevederilor art. 41;

f) nu furnizează în mod corect, complet și în termenul și condițiile stabilite de ANCOM, informațiile solicitate în temeiul prevederilor art. 24 alin. (3) din Regulament.

(2) Decizia ANCOM prin care se aplică sancțiunile prevăzute la alin. (1) constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate.

(3) Sumele rezultate din încasarea amenzilor administrative prevăzute la alin. (1) se rețin integral ca venituri proprii, cu titlu

permanent, la dispoziția ANCOM și vor fi folosite în conformitate cu prevederile bugetului de venituri și cheltuieli aprobat potrivit legii.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 7 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, decizia ANCOM poate fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile.

Art. 45. – (1) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin potrivit prezentei legi, ANCOM este sprijinită, acolo unde este cazul, de autoritățile administrației publice locale, de organele de poliție ori de alte autorități publice, în vederea identificării și localizării furnizorilor de servicii intermediare care săvârșesc fapte de natură contravențională.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), autoritățile sau instituțiile publice pot face schimb de date și/sau informații, inclusiv de date cu caracter personal în condițiile Regulamentului (UE) 2016/679 și ale Legii nr. 190/2018, cu modificările ulterioare.

Art. 46. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, aplicarea sancțiunilor stabilite conform art. 34 se prescrie în termen de 3 ani de la data săvârșirii încălcării.

(2) În cazul încălcărilor care durează în timp sau al celor constând în săvârșirea, în baza aceleiași rezoluții, la intervale diferite de timp, a mai multor acțiuni sau inacțiuni, care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași contravenții, prescripția începe să curgă de la data constatării sau de la data încetării ultimului act ori fapt săvârșit, dacă acest moment intervine anterior constatării.

Art. 47. – (1) Acțiunile întreprinse de către ANCOM în scopul investigării unei încălcări prevăzute de Regulament întrerupe cursul termenului de prescripție prevăzut la art. 46. Întreruperea termenului de prescripție produce efecte de la data comunicării acțiunii întreprinse de ANCOM în raport de furnizorul de servicii intermediare care a săvârșit fapta.

(2) Acțiunile care întrerup cursul termenului de prescripție sunt următoarele:

a) solicitări de informații transmise furnizorului de servicii intermediare, în scris;

b) efectuarea unei acțiuni de control la furnizorul de servicii intermediare în cauză.

(3) În cazul întreruperii termenului de prescripție, un nou termen, cu o durată similară, începe să curgă de la data la care ANCOM a întreprins una dintre acțiunile prevăzute la alin. (2).

(4) Termenul de prescripție pentru aplicarea sancțiunii contravenționale sau administrative se împlinește cel târziu în ziua în care s-a scurs o perioadă egală cu dublul termenului de prescripție stabilit conform prevederilor art. 46 alin. (1) în situația în care ANCOM nu a impus niciuna dintre sancțiunile prevăzute de lege.

CAPITOLUL VII Tariful de supraveghere

Art. 48. – (1) ANCOM poate stabili anual, în sarcina furnizorilor de servicii intermediare al căror loc principal de stabilire se află pe teritoriul României, obligația achitării unui tarif de supraveghere.

(2) Valoarea tarifului de supraveghere este limitată la acoperirea cheltuielilor aferente îndeplinirii sarcinilor ANCOM în temeiul prezentei legi.

(3) Metodologia de calcul a tarifului de supraveghere prevăzut la alin. (1) se stabilește prin decizia ANCOM care va putea cuprinde, printre altele, criteriile de stabilire a obligațiilor de plată individuale ale furnizorilor de servicii intermediare, termenele de plată, periodicitatea plăților, posibilitatea de a solicita plățile anticipat, precum și un mecanism de reglare ulterior, posibilitatea excluderii de la plata tarifului a anumitor furnizori de servicii intermediare pe baza unor criterii clare și obiective, precum și orice alte elemente ce vor fi necesare pentru aplicarea în mod corect a prevederilor alin. (2).

(4) Decizia prevăzută la alin. (3) se adoptă cu respectarea procedurii de consultare prevăzute la art. 135 alin. (2) – (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 49. – (1) Tariful de supraveghere prevăzut la art. 48 alin. (1) se poate percepe începând cu data de 1 ianuarie 2027, în condițiile adoptării deciziei prevăzute la art. 48 alin. (3).

(2) Sumele încasate cu titlu de tarif de supraveghere se rețin integral ca venituri proprii, cu titlu permanent, la dispoziția ANCOM și vor fi folosite în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare.

(3) ANCOM prezintă în raportul anual de activitate informații referitoare la perceperea și utilizarea tarifului de supraveghere.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 50. – (1) În aplicarea art. 14 alin. (3), prin derogare de la prevederile art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, în cazul ocupării prin detașare, în cadrul ANCOM, a posturilor vacante sau temporar vacante, aceasta se poate realiza, cu respectarea Legii nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu personal din cadrul institutelor naționale de cercetare-dezvoltare aflate în subordonarea, coordonarea sau sub autoritatea autorităților publice centrale/locale sau din cadrul altor persoane juridice de drept public a căror finanțare este asigurată din fonduri publice, respectiv din cadrul societăților comerciale/companiilor naționale/societăților naționale cu capital majoritar/integral deținut de stat.

(2) Pe durata detașării în condițiile alin. (1), prin derogare de la art. 47 alin. (2) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, drepturile cuvenite salariatului detașat nu pot depăși nivelul drepturilor de care poate beneficia personalul propriu al ANCOM. În cazul în care drepturile salariale de la angajatorul care a dispus detașarea sunt mai favorabile, salariatul poate refuza detașarea.

Art. 51. – (1) În aplicarea prevederilor art. 14 alin. (3), prin derogare de la prevederile art. 505 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul ANCOM, ocuparea prin detașare a posturilor vacante sau temporar vacante se poate realiza inclusiv cu personal având statut de funcționar public sau de funcționar public cu statut special. Detașarea se realizează cu înștiințarea prealabilă a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici conform prevederilor art. 505 alin. (6) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Detașarea prevăzută la alin. (1) se dispune pe durată determinată, în condițiile prevăzute la art. 46 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, numai cu acordul scris al funcționarului public sau al funcționarului public cu statut special ce urmează să fie detașat, cu respectarea prevederilor art. 505 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, cu cel puțin 10 zile înainte de dispunerea măsurii.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 505 alin. (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, detașarea în condițiile prezentului articol se poate dispune de pe o funcție publică de execuție sau de conducere pe o funcție contractuală de execuție sau de conducere, dacă funcționarul public sau funcționarul public cu statut special îndeplinește condițiile de ocupare prevăzute în fișa postului funcției contractuale pe care este detașat.

(4) Pe durata detașării în condițiile prezentului articol, funcționarul public sau funcționarul public cu statut special beneficiază de drepturile salariale mai favorabile, respectiv fie de drepturile corespunzătoare funcției publice de pe care a fost detașat, fie ale funcției contractuale pe care a fost detașat.

(5) Perioada pentru care s-a dispus detașarea în condițiile prezentului articol se consideră vechime în funcția publică, respectiv în funcția publică cu statut special, după caz, precum și vechime în specialitatea studiilor.

(6) Pentru funcționarii publici de execuție, perioada de detașare în condițiile prezentului articol se consideră vechime în gradul profesional al funcției publice din care se detașează și se ia în calcul la promovare.

(7) Detașarea funcționarilor publici și funcționarilor publici cu statut special, în condițiile prezentului articol, nu reprezintă, prin derogare de la prevederile art. 94 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, o situație de incompatibilitate.

(8) Detașarea funcționarilor publici cu statut special – polițiști se realizează în condițiile Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare. Detașarea poate fi dispusă, cu acordul scris al funcționarului public cu statut special – polițist, pe o perioadă de cel mult un an. În mod excepțional, perioada detașării poate fi prelungită pentru motive obiective ce impun prezența funcționarului

public cu statut special – polițist în cadrul ANCOM, cu acordul său scris, din 6 în 6 luni.

Art. 52. – Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 959 din 29 noiembrie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Furnizorul de servicii are obligația de a se asigura că informațiile puse la dispoziție conform alin. (1) sunt actualizate și pot fi utilizate de autoritățile publice în vederea primirii oricăror comunicări potrivit legii.”

2. La articolul 11, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Furnizorii de servicii nu răspund pentru informația transmisă, stocată sau la care facilitează accesul, în condițiile prevăzute la art. 4 – 6 și 8 din Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale).”

3. Articolele 12 – 15 se abrogă.

4. La articolul 17, alineatele (1), (2), (5), (7) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 17. – (1) Autoritatea pentru Digitalizarea României, denumită în continuare *Autoritatea*, este competentă să supravegheze și să controleze respectarea de către furnizorii de servicii a prevederilor prezentei legi și a normelor metodologice de aplicare a acesteia, să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute la art. 22, cu excepția situației în care sancțiunile se aplică de alte instituții sau autorități publice ce dețin atribuții cu privire la supravegherea unui anumit sector sau domeniu de activitate.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1), prin autorități publice, în sensul art. 3 alin. (5), art. 5, art. 16 alin. (1) și (3), art. 23 alin. (2) din prezenta lege și art. 4 – 6 din Regulamentul (UE) 2022/2065, se înțeleg

acele autorități ale administrației publice sau, acolo unde este cazul, instanțe de judecată a căror competență în materia respectivă este stabilită prin dispozițiile legale în vigoare, aplicabile în fiecare caz.

.....

(5) În exercitarea atribuțiilor de investigare, personalul de control împuternicit în acest scop al Autorității sau al oricărei alte autorități sau instituții publice ce deține atribuții cu privire la supravegherea unui anumit sector sau domeniu de activitate poate solicita furnizorilor de servicii ale societății informaționale datele și/sau informațiile care îi sunt necesare, menționând baza legală și scopul solicitării, și poate stabili termene până la care aceste informații să îi fie furnizate, sub sancțiunea prevăzută de lege.

.....

(7) Personalul de control împuternicit în acest scop al Autorității sau al oricărei alte autorități sau instituții publice care exercită atribuții cu privire la supravegherea unui anumit sector sau domeniu de activitate poate să solicite declarații sau orice documente necesare pentru îndeplinirea misiunii, să sigileze, să ridice orice registre, acte financiar-contabile și comerciale sau alte evidențe, eliberând persoanei supuse investigației copii de pe originale, ori să obțină copii, lăsându-i acesteia originalele; de asemenea, este autorizat să facă inspecții inopinate, al căror rezultat va fi consemnat într-un proces-verbal de constatare, și să primească, la convocare sau la fața locului, informații și justificări.

(8) Organele administrației publice centrale și locale, precum și oricare alte autorități și instituții publice sunt obligate să permită personalului de control împuternicit în acest scop al Autorității accesul la documentele, datele și informațiile deținute de acestea, în măsura în care sunt necesare îndeplinirii misiunii legale a Autorității, cu respectarea prevederilor legale privind accesul la informații clasificate.”

5. La articolul 17, alineatul (12) se abrogă.

6. La articolul 22, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. – Constituie contravenție, dacă nu este săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiune, și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 100.000 lei fapta furnizorului de servicii care:”

7. La articolul 23, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 23. – (1) Constatarea contravenției prevăzute la art. 22 lit. a) și aplicarea sancțiunii corespunzătoare se fac, la sesizarea oricărei persoane sau din oficiu, de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității pentru Digitalizarea României sau ai Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal.

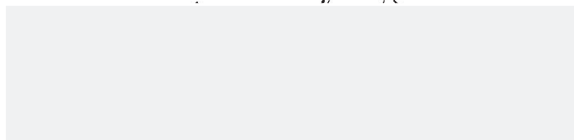
(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 22 lit. b) – h) se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității pentru Digitalizarea României sau ai celorlalte autorități sau instituții publice care exercită atribuții cu privire la supravegherea unui anumit sector sau domeniu de activitate, după caz, la sesizarea oricărei persoane sau din oficiu, prin procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii.”

Art. 53. – (1) Prevederile art. 32, 33 și 52 din prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Prevederile art. 48 din prezenta lege intră în vigoare la 180 de zile de la data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 13 februarie 2024, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ALFRED - ROBERT SIMONIS